

František Ladislav Čelakovský – Ohlas písní českých

Deset let po vydání díla Ohlas písní ruských si Čelakovský vybírá další slovanský národ, kterému by věnoval ohlasovou poezii. V roce 1839 se tím stávají Čechy a tak vzniká další básnická sbírka s názvem „Ohlas písní českých“. Po důkladném studiu lidové slovesnosti, jenž je námětem celého díla, začínají vznikat první verše.

„Což je pánům! Ti na voze

sedí pěkně v suše,

ale chudý ten za nimi

v dešti, v blátě kluše.“

V úvodu celého díla charakterizuje autor odlišnost české lidové poezie od ruské. Zatímco se Ohlasy písní ruských hrdinskými písněmi jenom hemží, české jsou spíše satiricky laděné, častokrát mířené na vrchnost a na maloměšťáka. Básnickovy tendence nemají v tomto díle vyjádřit subjektivní pohledy a osobní zážitky, ale spíše mluvit tak, jak by mluvil básník z lidu. V Ohlasech se proto autor pokusil vytvořit básně v původní lidové tvorbě, kterou trefně vyobrazuje na básni Dárek z poutě. Některé básně mají politický i sociální smysl. Například Cikánova píšťalka znázorňuje myšlenku osvobozovacího boje.

František Ladislav Čelakovský ve svém díle nezapomíná ani na českou prehistorii. Snaží se zobrazit jeho sílu ve veselé a upřímné české povaze a satirickým pohledem útočí na vrchnost.

Tématem, kolem kterého se však ve svém díle točí nejvíce, je láska. Jako v životě je i v Ohlasech písní českých nenaplněná, šťastná i zraňující.

Toman a lesní panna:

Báseň s největším úspěchem, pokládána za první českou baladu, je jednoznačně Toman a lesní panna. Balada středního rozsahu s rychlým dějovým spádem vypráví příběh Tomana, který se o kouzelné svatojánské noci vydává za svou milou. Ta se však zaslíbila jinému. Zhrzený Toman se navrácí zpět Doubravou i přes varování své sestry. Zde je sveden lesní pannou, která ho vláká na skálu. Celý příběh končí tragicky tím, že je Toman svržen do propasti. V této básni je plně využito prostředků balady i lidového rčení s častým použitím archaických výrazů a metafor.

Stasa Čarodějnice:

Báseň s názvem Stasa čarodějnice, jenž je později také zhudebněna, vypráví příběh vesnické dívky Stasy, která je nařčena z čarodějnictví kvůli své kráse. Z tohoto zpěvu se čtenář dozvídá, že díky uhrančivosti svých očí plně zlikvidovala deset hochů a občané vesnice požadují její smrt. Problém, který zde tedy vzniká je spíše sociálním, autor naráží na primitivní jednání a nekonečnou lidskou hloupost, která se většině případů nedá zakrýt.

Nevěrný milý:

Jak už je z názvu jasné, tato báseň se zabývá jedním z nejstarších problémů. Nevěry. Zpěv líčí příběh zklamané dívky, která na cestě pro vodu nalezne svého milého s jinou. Autor se vcituje do zhrzené dívky a popisuje její vnitřní pocity.

Moje hodnocení:

Jestliže si nějaký autor zaslouží ocenění za rychlý dějový spád, tak bych po přečtení tohoto díla rozhodně navrhla Čelakovského. Osobně jsem se Národního Obrození bála, bála jsem se Čelakovského i jeho generace, ale po pár verších jsem zjistila, že není čeho. Bylo to zkrátka jiný pohled na literaturu, než jaký jsem znala. Už z názvu je patrné, že se jedná o vlastenecké písně, ale ve většině jsem nacházela spíše sociální problémy. Básně mi přišli velice čtivé, až na jedinou, kterou byl jednoznačně „Prokop Holý“. I když jde zrovna o báseň s vlasteneckým zaujetím, musela jsem jí číst dvakrát, abych pochopila děj a celkově mi byla dosti nesympatická. Naproti tomu jsem však v Ohlasech nacházela i zástup písní, které jsem četla s chutí a autorovu nadsázku i rychlý dějový spád jsem si oblíbila.